

Một người lãnh đạo làm gì không biết bao nhiêu

Tác Giả: Chu chi Nam

Thứ Hai, 29 Tháng 6 Năm 2009 03:17

Các công Việt Nam có câu : «Một người thầy thu được làm, ngu dốt, thì giỏi một người. Một người thầy giáo làm, ngu dốt, thì giỏi chết một thầy học. Một người lãnh đạo làm, ngu dốt, thì giỏi không bao nhiêu thầy học». Câu trên nói lên sự nguy hiểm, tai hại của những nhà lãnh đạo làm làm và ngu dốt. Chính vì vậy mà ông Lý quang Diêu, nhà lãnh đạo Tân gia Ba, đã có công trong việc đưa đất nước ông từ chỗ chỗ mịt mịt đến phát triển, từ chỗ thua miền Nam Việt Nam trước năm 1975, ngày nay nước ông đã trở thành công nghiệp kinh tế Đông Nam Á, với sản lượng kinh tế tính theo đầu người hàng năm là 32 000\$; Việt Nam hiện nay với sản lượng kinh tế theo đầu người là 790\$, đất nước này phải mất 197 năm. Ông hiện là công viên của chính quyền Việt Nam. Biết rõ sự ngu dốt của người lãnh đạo công sự nên từ xưa tới nay, ở Việt Nam, từ thời Hồ chí Minh; ở Tàu, từ thời Mao trạch Đông ; ông đã không ngần ngại tuyên bố nhiều lần trên báo chí và ngay trong nhút ký của ông rằng những nước như Nam Hàn, Đài Loan và ngay cả nước của ông đã có thể phát triển mạnh mẽ, một phần là nhờ 2 nước Việt Nam và Tàu đi theo công sự, nháp công mô hình phát triển sai lầm Mác Lê, cùng với người lãnh đạo công sự sai lầm, ngu dốt. Ông kết luận: «Nếu ngu dốt, thì đừng có lãnh đạo»

Nghe câu nói của các công và câu của Lý quang Diêu, nhìn hậu quả của tình trạng đất nước dân tộc Việt Nam từ ngày Hồ chí Minh công chính quyền đến nay, chúng ta sẽ cùng nhau xem xét tại sao một người lãnh đạo làm làm và ngu dốt lại mang đến nhiều tai hại cho quốc gia, dân tộc như vậy?

Khi nói làm và ngu dốt đây là có ý so sánh giữa những nhà lãnh đạo với nhau, chứ không so sánh giữa người lãnh đạo với dân thường, vì đã trở thành lãnh đạo là hậu dân thường rồi.

I) Hồ chí Minh sai lầm và ngu dốt đã đi theo Đường Tam Quốc Tả Công sự mà chưa hiểu Đường Nhị và Đường Tam là gì.

Thật vậy, Lénine, sau khi do Bộ Tham Mưu Quân đội Đốc đưa vào công chính quyền thành công Nga, đã thành lập ra Đường Tam Quốc Tả Công sự ; mà cứ có sự công đưa của một số người của Đệ Nhị, và cũng đáng thú vị là bản của Lénine, như bà Rosa Luxembourg, trước khi chết, trong nhút ký của bà, bà có viết thư cho Lénine : «Đường và Nhà nước đưa tài mà anh thành lập ra, nó không những không phục vụ thực tiễn, mà nó công phục vụ một cái gì ; vì nó đã đi ngược lại những nguyên tắc căn bản của chủ nghĩa xã hội là tôn trọng tự do, dân chủ » Tuy nhiên Lénine không nghe lời và cứ đưa đưa tài đưa đưa công sau này bởi Staline, công thêm chủ nghĩa tôn cá nhân và lãnh đạo. Vì Lénine do người quốc đưa vào, đưa chính, công chính quyền thành công, thực ra cuộc đưa chính này công đưa là do Trotsky, tuy nhiên chúng ta không đi sâu vào vấn đề này vì khuôn khổ hiện tại của bài. Trotsky và Lénine đã mua bán tái diễn lại hành

đang công chính quyên công a mình và xuất công sang những nước khác, khi ông đi chi n là đánh những nước bị biến thành những nước thu c đ a, vào đ i H i IV c a Đ Tam Qu c T , h p vào tháng 11/1923, k t thúc vào tháng 12. Đây là Đ i H i cu i cùng v i s có m t c a Lénine. Trong Đ i H i này, Lénine đã đ a ra câu nói : «Con đ i ng đ i đ n ch nghĩa công s n s b t đ u t B c Kinh, Tân Đ Li, r i m i t i Bá linh, Paris và Luân đôn.» Chính vì v y mà Đ i H c Công s n Đông ph ng đã đ c thành l p đ d y nh ng ng i h c viên ho t đ ng lén lút, kh ng b , ch th i c c p chính quy n ; và Đ Tam Qu c t Công s n đã cho ng i đi kh p th gi i chiêu d nh ng ng i c a các n c thu c đ a. Hai ng i tiêu bi u đ c chiêu d c a Vi t Nam là c Phan b i Châu bên Tàu và H chí Minh ở Pháp. H H , theo i chính ông ta, trong quy n Nh ng M u chuyên v cu c đ i c a H ch T ch, tác gi là Tr n dân Ti n, chính là ông ta, thì vào năm 1920, khi đ H i ngh Tours, ở Pháp, ông nghe ti ng Pháp ch đ c, ch không, ông không phân bi t n i Đ Nh và Đ Tam Qu c T Công S n ; ông còn ch r i u là không bi t có Đ Nh R i hay không ; th mà ông v n nh m m t đi theo Đ Tam. Đây là m t hành đ ng, m t quy t đ nh có nh ng h u qu vô cùng tai h i cho quê h ng và đ t n c Vi t sau này. Ng c i c Phan b i Châu cũng đ c Đ Tam Qu c T Công S n chiêu d bên Tàu. Ng i c a t ch c này đã đ a cho c b n n i qui c a t ch c, theo nh m t s s gia, thì m c đ u c không bi t ti ng Nga, nh ng c có th đ c b n ti ng Tàu, hay nh m t s ng i Tàu bi t ti ng Nga đ ch ra cho c . C đã ý th c r t rõ là n u đi theo Đ Tam Qu c T , thì ph i t b ch quy n qu c gia và dân t c, vì theo đ i u 16 và 17 trong 21 đ i u, thì b t c t ch c nào theo Đ Tam đ i u ph i nh t nh t thì hành ch th c a t ch c này. H n th n a c đã ý th c s sai l m, nguy h i c a ch nghĩa duy v t, theo nó có nghĩa là làm đ o l n truy n th ng đ o đ c t t đ p c a dân t c, c đã nói : «Tôi ch ng duy v t, tôi ch ng duy tâm ; tôi ch duy dân» C đã t ch i. Trong khi đó thì H chí Minh ngu d t, nh m m t đi theo, và đã đ c ch p thu n vào tr ng Công S n Đông ph ng d y đ đ ch th i đ a v c p chính quy n.

Th i c đó đã đ n, cũng là vào cu i th chi n, nh ng l n này là Đ Nh Th Chi n. B i ló đó mà khi đ c h i v c ng s n, Đ c Đ t Lai L t Ma đã nói : «Công s n là loài c d i m c trên hoang tàn c a chi n tranh ; loài trùng đ c, sinh xôi n y n trong rác r i c a cu c đ i».

II) H chí Minh đã sai l m, ngu d t đ t Vi t Nam đ i i gông cùm công s n, bi n Vi t Nam thành bãi chi n tr ng c a cu c tranh hùng t b n - công s n, gieo không bi t bao đau th ng cho qu c gia và dân t c.

D p may hi m có đã đ n v i H chí Minh, đó là g n cu i Th Chi n Th Nhì, ông đ c Đ Tam Qu c t g i v Vi t Nam đ s a so n c p chính quy n. Sau khi Nh t đ o chính Pháp ở Đông D ng, r i Nh t b 2 trái bom nguyên t ; lính Nh t ở Đông D ng nh r n m t đ u, chính quy n Vi t Nam thân Nh t Tr n tr ng Kim t ch c. Nhân m t cu c bi u tình c a công ch c Hà n i đòi tăng l ng, Đ ng Công s n Vi t Nam đã trả tr n ng i vào đoàn bi u tình, c p m t vài công s lúc ban đ u, r i đi đ n c p chính quy n vào ngày 19/8/1945.

Ngày 2/9/1945, Hồ chí Minh đọc «Bản Tuyên Ngôn Độc Lập» ở Hội trường Ba Đình ; những trên thế giới là họ Hồ đã đưa đất nước và dân tộc vào trong vòng cùm cựa Đệ Tam Quốc Tự Cường sốn, biến nước Việt thành bãi chiến trường của cuộc tranh hùng giữa bọn-cộng sốn ; dân Việt thành nạn nhân, chịu biết bao đau thương ; những bà mẹ Việt Nam không những phải tiễn con đi ra chiến trường, mà còn phải tiễn con, rồi đến tiễn cháu, cũng chỉ vì quyền độc lập của Hồ chí Minh đất nước được ở vòng cùm cựa sốn . Thêm vào đó, không những ngoại chiến tranh cuộc chiến 1946-1954, 1954-1975, cuộc chiến với Căm bọt 1978, với Tàu 1979 ; mà họ Hồ còn chấp nhận lý thuyết Mác-Lê chỉ trường bọn độc quyền độc quyền , đưa tranh giành cướp, mất lợi kêu gọi người chiến đấu kiên trì, đưa đến cảnh con đưa bỏ , vợ chồng, bọn bè tìm cách sát hại lẫn nhau, chấp nhận chấp nhận thuyết duy vật, làm đạo đức nhân tính của mọi người trong thế giới của văn hóa Việt, văn minh nhân bản toàn cầu, vì Marx chỉ trường bọn duy vật với thế giới của văn hóa, văn minh trước đó. Marx viết : «Cách mạng cộng sốn là sự đo lường duy vật duy vật với chế độ truy cập với họ ; không có gì ngẫu nhiên, nó trong tiến trình phát triển của nó ; cách mạng cộng sốn đo lường duy vật cách duy vật với những thế giới của truy cập» (K. Marx - le Manifeste du Parti communiste – trang 44 – Nhà xuất bản Union générale d’Editions – Paris – 1962).

Ở đời này, họ Hồ đã sai lầm hơn cả Phan Bội Châu ở chỗ, chỉ đã nhìn thấy tại họ chỉ chấp nhận duy vật, khi chỉ tuyên bố : «Tôi chấp nhận duy vật; tôi chấp nhận duy tâm; tôi chấp nhận duy dân»

Không những Hồ chí Minh sai lầm và ngu dốt, mà sự sai lầm và ngu dốt này còn được tiếp tục bởi con cháu của họ.

Việt nam bị cai trị bởi 3 thế hệ sai lầm và ngu dốt : Lê Duẩn thì thế nhiên tuyên bố : «Chúng tôi đánh đây là đánh cho Liên Xô và Trung Cộng». Ngây thơ và ngu dốt tin tưởng đàn anh, tin tưởng chỉ nghĩa cộng sốn, không biết rằng Liên Xô và Trung Cộng chỉ là 2 đế quốc, chấp nhận quyền lợi của nước họ . Thế hệ lãnh đạo thế 3 là Lê Khả Phiêu và Nông Đức Mạnh ngày hôm nay, không ngừng nới rộng tay dâng đất nhượng bộ cho Trung Cộng với hai Hiệp ước 1999 dâng cho Trung Cộng 792km2 vùng biên giới, trong đó có thác Bùn Gióc và núi Nam quan ; và Hiệp ước năm 2000 dâng cho Trung Cộng 11 000km2 vùng biên.

Một quốc gia chấp nhận một người lãnh đạo sai lầm và ngu dốt, cũng đã gây ra bao nhiêu đau thương và tai hại. Một lần nữa, tôi xin nhắc lại, ở đây, chúng ta không so sánh giữa lãnh đạo cộng sốn với chúng ta, người dân thế giới, mà so sánh với những người độc quyền hay những nhà lãnh đạo các quốc gia khác như của Thái Lan, Mã lai, Nam Hàn, v.v..., thì Việt Nam ít nhất có 3 thế hệ bị lãnh đạo sai lầm và ngu dốt, không những đưa đất nước đến chiến tranh triền miên ; mà còn bị mất đất, bị thu thuế không những với chính trị ngoại giao, mà còn với kinh tế

Tác Giả; Chu chi Nam
Thứ Hai, 29 Tháng 6 Năm 2009 03:17

Dân Việt hãy suy ngẫm câu chuyện này: «Mặt nước thì yên thu cội lùm và ngu dốt, thì giết mặt nước. Mặt nước thì yên giáo lùm và ngu dốt thì giết mặt nước. Nhưng mặt nước lãnh đạo lùm và ngu dốt, thì giết không biết bao nhiêu». Dân Việt bỏ lãnh đạo lùm và ngu dốt của người sên ít nhất là 3 thế hệ. Chính vì vậy, mà người bà mẹ Việt không ngừng nhìn chung ra chiến trường, mà nhìn con và cháu; người dân Việt đã phải trả giá Trại Sét, đúng như lời Hồ Chí Minh: «Dù phải đốt dây Trại Sét, thì cũng phải đốt đánh vào trong Nam»; chính vì vậy mà Việt Nam trước kia là hòn ngọc của Việt Đông; nay trở thành đất hoang, chết tiệt như Việt Đông: kinh tế thua kém; đạo đức, giáo dục bỏ đất hoang, bằng học, suy đồi.

4 / 4